

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 15 marca 2023 r.

DIH-3.707.22.2023.AB

DECYZJA DIH - III/22/2023

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, z późn. zm.) w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr HP 2/2023 Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 13 stycznia 2023 r. (sygn.: HP.8361.83.32.2022), na mocy której na przedsiębiorcę Pawła Jatczaka, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Jatczak Paweł PHU TPJ w Lublinie, nałożono karę pieniężną w wysokości 800 zł (słownie: osiemset złotych), z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 25 i 28 listopada 2022 r. inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Lubelskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie spożywczym, należącym do przedsiębiorcy [xxxxxxxxxxxxx] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą [xx] (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania” lub „przedsiębiorcą”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221), dalej jako: „Prawo przedsiębiorców”, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 8 listopada 2022 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli: „Kontrola prawidłowości przekazywania informacji o cenach towarów i usług, w tym przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9.05.2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług, organizowania i stosowania promocji towarów oraz legalności działania przedsiębiorcy i rzetelności obsługi konsumentów, w tym w zakresie przestrzegania przepisów związanych z prawidłową i rzetelną obsługą konsumentów.” Zawiadomienie doręczono stronie 10 listopada 2022 r.

Czynności kontrolne zostały przeprowadzone w obecności kontrolowanego przedsiębiorcy.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168) (zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 9 grudnia

2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776) (zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”).

Inspektorzy prowadząc czynności kontrolne w placówce detalicznej w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen, zgodnie z obowiązującymi wówczas wymaganiami ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju, sprawdzili ogółem 1713 asortymentów znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanego przedsiębiorcy, w tym 1419 objętych obowiązkiem uwidaczniania ceny jednostkowej oferowanych do sprzedaży produktów. W wyniku podjętych działań stwierdzono brak podania ceny jednostkowej w odniesieniu do wszystkich 1419 partii produktów objętych obowiązkiem uwidaczniania cen jednostkowych.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 28 listopada 2022 r. (nr akt kontroli: HP.8361.314.2022).

W dniu 13 grudnia 2022 r. Lubelski WIIH, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r., poz. 2000 z późn. zm.), (zwanej dalej: „Kpa”), zawiadomił przedsiębiorcę [xxxxxxxxxxxxx] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx], o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w związku z niewidocznieniem cen jednostkowych przy 1419 partiach towarów (100 proc. objętych obowiązkiem uwidaczniania cen jednostkowych). Jednocześnie poinformowano, że zgodnie z art. 9, art. 10 § 1, art. 73 § 1 Kpa, stronie przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, sporządzenia z nich notatek i odpisów oraz składania wyjaśnień, wniosków i zastrzeżeń.

Pismem z 13 grudnia 2022 r. Lubelski WIIH wezwał stronę do złożenia na piśmie wyjaśnień w kwestii wielkości obrotów i przychodu osiągniętego przez przedsiębiorcę w roku 2021 lub przesłania kopii deklaracji podatkowej, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszego pisma.

W odpowiedzi na powyższe przedsiębiorca przekazał e-mailem kopię deklaracji podatkowej o wysokości obrotów i przychodu za 2021 r.

Postanowieniem nr HP-41/2022 z 27 grudnia 2022 r. powiadomiono stronę o dokumentach zaliczonych w poczet materiału dowodowego w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. Natomiast pismem z 28 grudnia 2022 r. Lubelski WIIH zawiadomił stronę o uprawnieniach wynikających z art. 10 § 1 Kpa.

W dniu 13 stycznia 2023 r. Lubelski WIIH wydał decyzję nr HP 2/2023 na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach (sygn.: HP.8361.83.32.2022), na mocy której na przedsiębiorcę [xxxxxxxxxxxxx] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] nałożył karę pieniężną w wysokości 800 zł (słownie: osiemset złotych) z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w związku z § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju, tj. niewidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej ceny jednostkowej w odniesieniu do wszystkich 1419 partii produktów. Decyzja została doręczona stronie w dniu 17 stycznia 2023 r.

W dniu 8 lutego 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Lubelskiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji. Przedsiębiorca w odwołaniu wskazał, że nałożona nie niego administracyjna kara pieniężna jest za wysoka, wskazując na trudną sytuację finansową, m.in. na miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, gdzie wysiedlono i wyburzono 1/3 domostw. Jednocześnie przedsiębiorca wskazał, że wszystkie uchybienia zostały wyeliminowane.

Pismem z 21 lutego 2023 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Prezes UOKiK zwraca uwagę, że 1 stycznia 2023 r. weszła w życie ustawa z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2022 r. poz. 2581), dalej jako: „ustawa o zmianie ustawy o prawach konsumenta”, wprowadzająca m. in. zmiany do ustawy o informowaniu o cenach. Zgodnie z art. 10 ustawy o zmianie ustawy o prawach konsumenta, do postępowań w sprawie nałożenia kar, o których mowa w art. 6 ustawy zmienianej w art. 6, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. Tym samym do niniejszego postępowania stosuje się dotychczasowe przepisy ustawy o informowaniu o cenach.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Natomiast zgodnie z § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia Ministra Rozwoju cena jednostkowa uwidoczniona przy towarze na wywieszce lub w innej formie dostępnej dla kupującego powinna dotyczyć ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Wskazać ponadto należy, iż zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.

Natomiast § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia stanowi, iż w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.

Wyłączenia w tym zakresie zawarte są w § 7 rozporządzenia Ministra Rozwoju i tym samym wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do:

- 1) towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży;
- 2) towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach);
- 3) towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach;
- 4) produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy Prawo farmaceutyczne.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach powoduje – zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z wniesionym przez przedsiębiorcę [xxxxxxxxxxxx] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą [xxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] odwołaniem od decyzji nr HP 2/2023 na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 13 stycznia 2023 r. (sygn.: HP.8361.83.32.2022), na mocy której na ww. przedsiębiorcę, nałożono karę pieniężną w wysokości 800 zł (słownie: osiemset złotych), z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, tj. niewidocznienia cen jednostkowych w miejscu sprzedaży detalicznej.

Przedsiębiorca w odwołaniu wskazał, że nałożona nie niego administracyjna kara pieniężna jest za wysoka, wskazując na trudną sytuację finansową. Jednocześnie przedsiębiorca wskazał, że wszystkie uchybienia zostały wyeliminowane.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podkreśla, że strona nie podważa ustaleń kontroli a jedynie wskazuje, na ciężką sytuację finansową oraz wyeliminowanie stwierdzonych nieprawidłowości.

Prezes UOKiK, po analizie całokształtu materiału dowodowego, w szczególności protokołu kontroli z 28 listopada 2022 r. (nr akt kontroli HP.8361.314.2022), nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia przepisów ustawy o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju. Stan faktyczny ustalony i opisany w protokole kontroli, nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Jak wynika z akt sprawy, towary w kontrolowanej placówce nie były oznaczone ceną jednostkową. Badaniem objęto 1419 partii towarów, dla których istniał obowiązek uwidaczniania ceny jednostkowej, stwierdzając że 100 proc. sprawdzonych wyrobów nie posiadało uwidocznionej ceny

jednostkowej. Tym samym powyższe nieprawidłowości dały podstawę do nałożenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie.

Prezes UOKiK wskazuje, że celem ustawy o cenach jest ochrona konsumenta oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorcami. Informacja dotycząca ceny służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Ponadto od przedsiębiorcy, jako profesjonalnego uczestnika obrotu gospodarczego należy oczekiwać znajomości i stosowania przepisów w zakresie m.in. regulacji dotyczących sposobu oznaczania ceną i ceną jednostkową towarów. Dodatkowo, to na stronie postępowania, spoczywa obowiązek dołożenia wszelkich starań, aby nie dopuścić do sytuacji, w której przy towarze wystawionym do sprzedaży, brak jest uwidocznienia jego ceny jednostkowej, jeżeli obowiązek dotyczy danego towaru.

Zgromadzone w toku kontroli materiały w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości, wykazują że w powyższej sprawie udowodnione zostało, że strona nie wypełniła ciążącego na niej wynikającego z art. 4 ust. 1 obowiązku uwidocznienia cen jednostkowych. Tym samym na Lubelskim WIIIH ciążył obowiązek przeprowadzenia postępowania w tym zakresie i wydania decyzji administracyjnej.

Prezes UOKiK wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji w zakresie m.in. ceny czy ceny jednostkowej towaru jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) kontrolowanego przedsiębiorcy, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Podkreślić należy, że w trakcie kontroli w przypadku 1419 partii skontrolowanych produktów stwierdzono brak uwidocznienia cen jednostkowych. Konsumenty byli pozbawieni odpowiednich informacji o cenie jednostkowej wszystkich partii produktów (100 proc. wszystkich skontrolowanych wyrobów w tym zakresie), stąd też wagi naruszenia nie można uznać za znikomą. Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Nawet gdyby uznać za spełnioną przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia - strona uzupełniła brakujące ceny jednostkowe, co zostało wskazane w odwołaniu – to należy wskazać, że te przesłanki muszą być spełnione łącznie.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż na stronę nie została wcześniej nałożona administracyjna kara pieniężna w związku z naruszeniem przepisów ustawy

o informowaniu o cenach. Tym samym wymagane prawem przesłanki nie zostały spełnione i nie występują podstawy do odstąpienia od nałożenia kary.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, bowiem strona nie uwidoczniała informacji o cenach jednostkowych 1419 partii oferowanych do sprzedaży produktów.

Kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE L z 1998 r. Nr 80, s. 27) stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 kpa nie spełnia również celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Po przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym, analizie zgromadzonych w toku kontroli materiałów oraz obowiązujących przepisów, Prezes UOKiK uznaje, iż Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji. Wymiar kary bierze pod uwagę fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni informacji o cenach jednostkowych 1419 partii skontrolowanych wyrobów. Należy wskazać, że brak cen jednostkowych stwierdzono w stosunku do wszystkich poddanych ocenie wyrobów objętych obowiązkiem uwidaczniania cen jednostkowych. Organ drugiej instancji wskazuje, że cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych, o odmiennych cechach co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego, itp. Brak uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych, o innej masie, objętości czy długości, a przez to utrudnia kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie.

Lubelski WIIH analizując powyższe przesłanki właściwie wskazał m.in. że brak uwidocznienia cen jednostkowych narusza postanowienia obowiązujących przepisów oraz ogranicza prawa konsumentów do pełnej informacji o cenach sprzedawanych towarów. Ponadto uniemożliwia porównanie cen między produktami poszczególnych marek lub produktów takich samych, lecz o różnej masie netto. Tym samym uniemożliwia konsumentom dokonanie oceny i wyboru produktu w cenie zgodnej z ich oczekiwaniami i podjęcie świadomej decyzji o zakupie.

Ponadto organ pierwszej instancji wskazał, iż wziął pod uwagę wielkość obrotów i przychodu, jak również, że przedsiębiorca po raz pierwszy naruszył przepisy ustawy o cenach.

Podsumowując, Prezes UOKiK nie dopatrywał się przesłanek do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i uznaje, iż Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym, a wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 800 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną. Wymiar kary bierze pod uwagę fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni jednoznacznej informacji o cenie jednostkowej wszystkich oferowanych wyrobów, których obowiązek jej uwidocznienia dotyczył.

Niezależnie od powyższego organ drugiej instancji informuje, że kwestia sytuacji materialnej strony wskazana w odwołaniu – może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Organ drugiej instancji nie ma podstaw do obniżenia wysokości czy odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na trudną sytuację ekonomiczną przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w określonym przez Lubelskiego WIIH wymiarze.

Prezes UOKiK informuje, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za

pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651, z późn. zm.).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]
- 2) Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 3) a/a